

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XXXVII. De S. Osvaldo Wigorniensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

que illis secundum opera sua. ita David, ita Zacharias Pontifex, ita Machabæi, ita Paulus, imò ita & ipse Christus contra hostes & persecutores suos cum illis ad Deum, appellauit, dicens: Ego non quaero gloriam meam; est qui quaerat & iudicet.

C A P. XXXVII.

De sancto Oswaldo Wigornienſi Episcopo.

Surius
15. Oct.

SANCTUS Oswaldus nobilissimâ stirpe in Anglia ortus, ab Odone Archiepiscopo Cantuariensi patruo suo, Floriacensis Monasterij fratribus Benedictinis commendatur, ibidemque Monachus effectus Wigornienſi Episcopatu præficitur. Eo tempore anno scilicet 970. Dunstanus Archiepiscopus Cantuariensis auctoritate Roman. Pontificis Ioannis XIII. Concilium Generale in Anglia celebrat contra incontinentes Clericos, statuitque vt Canonici omnes, presbyteri, diaconi, subdiaconi aut castè viuerent aut Ecclesias quas tenebant, dimitterent. executio decreti Oswaldo Wigornienſi, & Ethelvoldo Wintonienſi Episcopis data fuit. Ethelvoldus sæpiùs Ecclesiæ suæ Canonicos admonerat correctioris vitæ semitas relictis feminis arripere. at illi in præsentiarum id sibi impossibile esse dicentes, voce coruinâ semper in crastinum correctionem sui pollicebantur. quod ille gnarus, non diu sustinuit. paratis namque quamplurimis Monachorum cucullis, de quo Communio, *Seruite Domino in timore*, cantabatur, chorum intrauit, vestes quas parauerat secum deferri faciens. & pro-

proiectis illis in medium, ait Canonicis: Animaduertistis quid modò cantaueritis? Animaduertimus, inquit. Igitur, inquit, si seruire Domino in timore & ei vultis exultare cum tremore, apprehendite disciplinam, vestem scilicet Monachalem ne pereatis, sicut cantastis, de via iusta. Illi obstupefacti petitis inducijs, id se facturos in futuro, promittunt. tunc ille: Mihi credite amplius non credam huic vestræ responsioni coruinæ. Sed aut disciplinam apprehenderis in præsentem, aut loci istius beneficijs & conuersationi hinc eliminati, jam jam cedetis. Itaque nonnulli ex illis statim abiecto clericali habitu, Monachi facti sunt, ceteris verbo Pontificis de Ecclesiâ eliminatis. Cantatur hæc Communio feriâ sextâ & Sabato post Dominicam Quinquagesimæ.

Non segnior in executione eiusdem decreti fuit hic noster Osvaldus qui in sua diocesi septem monasteria eiectione Clericis incontinentibus, cōstruxit atq; Abbates eis præfecit. In quibus Abbas Perforensis Fulbertus Religionis quidem monasticæ feruens zelator, sed tamen in subditos nimium sæuiens ob idque post obitum in feretro repositus erigens se dixit, à beato Benedicto ad conspectum Dei se perductum fuisse & increpatum, sed ob merita sancti Osvaldi eiusque declarandæ sanctitatis gratiâ reuixisse. Quibus dictis conticuit, & percepto Dominici corporis viatico dimidiū superuixit diem, rursumque defunctus est. Quàm autem Deo dilectus fuerit S. Osvaldus, frequentibus miraculis declarare dignatus est, tam in eius vita quàm post mortem. vnum illud nostro instituto inseruiet. Sæua pestis Wigornensem Prouinciam depopulabatur, & indiscriminatim omni ætati & sexui repentinum exitium afferebat. Plerumque ambulantes vel stantes subito corruiebant, & sine poenitentia & confessione expirabant.

*Semianimes errare viis dum stare valebant
Aspiceres, flentes alios terrarū iacentes
Hic illic ubi mors deprenderat exhalantes.*

Tunc verò Monachi sancti antistitis sui Oswaldi loculum gestantes, & per vrbis circuitum Litanias cantantes, pro salute populi Dominum deprecabantur. Et ecce confestim contagio pestifera non modò à Wigornia, sed etiam à propinquis pagis vnde ruricolæ opem S. Episcopi implorantes aduenerant, penitus profligata est, præstâte id Domino nostro Iesu Christo per merita dilectissimi sui famuli Oswaldi. Casu etiam nescio quo urbem flamma vorax inuaserat cùm loculum S. Episcopi ad pagum deportarent, occurrit vnus qui elegantes nuper extruxerat ædes, exclamansque ait: O sancte Pater & pastor Oswalde ecce domum meam voracibus flammis obnoxia tibi dono iure perpetuo possidendam. Tu eam si placet ab hoc periculo tuere. Introducitur loculus in ædes illas, & domo vicina prorsus exustâ, ædes illæ B. Oswaldo commendatæ, nec ab igne potuerunt contingi, nec vllū in eis vestigium ignis extitit. Sicque & corpora à metaphorico, & ædes à materiali igne liberavit. Obijt 28. Februarij juxta Martyrologia, cùm mane solito more linteo præcinctus pedes pauperum lauisset, atque osculâdo eos exterfisset quindecim Psalmis, quos in illo ministerio legere solebat, per solutis, subiungendo, Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto. Cumque pauperes pro more gratias agentes surgerent, ille dicens, Spiritui sancto, ante illorū pedes in manus Christi spiritum reddidit. Cùm autem corpus eius ad Ecclesiam deferretur, niuea columba è coelo descēdens expansis alis lento volatu illud protegere visa est. Vita ponitur apud Suriūm 15. Octob.

C A P.